nieuws

Melkveehouder keert berooid terug na emigratie naar VS

nieuws

Tien jaar geleden emigreerde het Nederlandse koppel John en Maaike naar de Verenigde Staten. De boerderij in eigen land werd verkocht en met behulp van emigratiebemiddelaar Vreba-Hoff kochten ze een groot melkveebedrijf in de VS. Maar wat een droom moest worden, eindigde al gauw in een nachtmerrie.

22 AUGUSTUS 2009 – LAATST BIJGEWERKT OM 14 SEPTEMBER 2020 14:09

Lees meer over:
melkvee
wereld

Tien jaar geleden emigreerde het Nederlandse koppel John en Maaike naar de Verenigde Staten. De boerderij in eigen land werd verkocht en met behulp van emigratie-bemiddelaar Vreba-Hoff kochten ze een groot melkveebedrijf in de VS. Maar wat een droom moest worden, eindigde al gauw in een nachtmerrie. John en Maaike wonen terug in Nederland, in een rijtjeshuis. “We hebben niets meer en ik werk momenteel in loondienst bij een veehouder”, zegt John.
Vreba-Hoff Dairy Development is een samenwerking van de drie Nederlandse broers Van Bakel met zes neven en nichten van de Van der Hoff-familie uit Amerika. Het bedrijf helpt al jaren Europese boeren bij hun emigratie naar Amerika en bij de opstart van een melkveebedrijf. De boerenreizen naar melkveebedrijven van Vreba-Hoff in de VS maken in Nederland diepe indruk. Dat deden ze al jaren geleden en dat doen ze nog steeds. Ook bij John en Maaike begon het te kriebelen toen ze de gigantische stallen met duizenden koeien, het enorme machinepark en de gigantische silo’s zagen.
“We hadden toen een melkveebedrijf in Nederland met meer dan 150 melkkoeien. Een mooi bedrijf, zeker voor die tijd. Maar de uitbreidingsmogelijkheden in eigen land waren beperkt. Alternatieven zoals de bouw van een varkensstal werden geblokkeerd. En we wilden groeien, want stilstaan is achteruitgaan”, herinnert John zich. Na diverse bezoeken aan de Verenigde Staten werd dan eindelijk de knoop doorgehakt. Het koppel

verkocht zijn boerderij in Nederland, volgde een emigratiecursus en vertrok met zoon en schoondochter naar Amerika.
Daar zouden ze met behulp van emigratiebemiddelaar Vreba-Hoff binnen een jaar aan de slag kunnen op een gloednieuw melkveebedrijf voor zo'n 700 koeien. "Maar het pakte anders uit. Uiteindelijk duurde het drie jaar voordat we onze eerste koeien konden melken. Van bij de start waren er problemen", weet het koppel nog. Het begon al bij de zoektocht naar een geschikte locatie. John ging vijf keer in drie staten in de VS kijken voor een locatie: Ohio, Indiana en Michigan. "Twee keer keerde ik terug huiswaarts met het idee dat we een schitterende plaats hadden gevonden, maar evenveel keer krabbelde Van Bakel terug", doet John zijn verhaal.
Eens de locatie dan toch vastlag, begonnen de problemen met de bouw. "Eerst begreep ik het niet. Nieuwbouwbedrijven van melkveehouders die later kwamen waren binnen de tien maanden klaar. Bij ons duurde het drie jaar. Nu snap ik waarom. Die andere boeren hadden een leasebedrijf waarvan Vreba-Hoff eigenaar is. Daar moest zo snel mogelijk melkgeld binnenkomen. Wij wilden als eigenaar een nieuw melkveebedrijf laten bouwen door het bouwbedrijf van Vreba-Hoff".
De bouw viel ook vele malen duurder uit dan oorspronkelijk begroot. Bovendien werden de leveranciers niet correct betaald. "Dit moest gebeuren door het bouwbedrijf van Vreba-Hoff, maar wij werden er op aangekeken omdat het te laat gebeurde. Het ging zelfs zo ver dat sommige leveranciers geen zaken meer wilden doen met ons", vertelt John. Uiteindelijk werd het bedrijf dan toch opgeleverd en kon het Nederlands gezin beginnen melken. Zoals zoveel emigranten begonnen ze met 700 koeien omdat daarvoor geen vergunning nodig is. Het doel was om later uit te breiden.
Vreba-Hoff zou de aanvraag van de vergunning van de tweede stal regelen, maar daarvoor moest wel al 20 pct van de bouwkosten van de stal als aanbetaling worden overgemaakt. "Ons was gezegd dat de financiering daarvan geen probleem zou opleveren, maar dat bleek wel het geval. De boerderij zou niet genoeg opleveren om een tweede stal te kunnen bouwen". Dus stelde Vreba-Hoff voor om de stal te financieren zodat het Nederlandse koppel als leasebedrijf van Vreba-Hoff kon verder gaan.
"Wij zouden dan eigenaar zijn van de koeien en Vreba-Hoff van het bedrijf. Maar je moet wel verstaan dat wij het grootste risico zouden dragen. Ik heb dan ook geen moment overwogen om op hun voorstel in te gaan", aldus John. De tweede stal is er dan ook nooit gekomen. De aanbetaling van 20 pct, zo'n 300.000 dollar, heeft het gezin nooit teruggezien. "Vreba-Hoff zegt dat ze boeren begeleiden. Laat met niet lachen, dit is beroven in plaats van begeleiden", klinkt het wrang.

Zijn zoon probeert nog via een advocaat het geld terug te krijgen, maar advocaten zijn duur en elke cent die dat kost, is met de extreem lage melkprijs van dit moment er eigenlijk een te veel. Soms twijfelen ze erover of het nog wel zin heeft. “Het geld is hard nodig op de boerderij. Bovendien, wat is de kans dat we er ooit iets van terugzien? Soms zegt mijn zoon dat hij het geld beter kan gebruiken in de stal, maar dan houdt het helemaal op en zien we er nooit iets van terug”.
Een paar jaar geleden al keerden John en Maaike berooid terug naar Nederland. Hun zoon bleef daar. “Hier kunnen we onze eigen boterham verdienen en zo onze zoon ontzien. Want die werkt nog altijd op het bedrijf in de VS. Elke dag verwacht ik een telefoontje van mijn zoon dat het is afgelopen. Dat hij het niet langer kan bolwerken en de zaak moet verkopen of het faillissement moet aanvragen. Elke dag dat de telefoon niet gaat, is goed nieuws”.
Het koppel woont nu in een rijtjeshuis met uitzicht op de parkeerplaats van een plaatselijke supermarkt. Tien jaar geleden molk John nog zijn eigen 150 melkkoeien, nu werkt als medewerker bij een veehouder. Ook Maaike werkt een paar dagen in de week. “Ik was mijn leven lang nog niet belazerd en heb nog nooit iemand belazerd”. Nu is hij dat vertrouwen kwijt en wordt er niets meer getekend voordat een advocaat ernaar gekeken heeft. “We zijn uit weelde weggegaan en in armoede teruggekomen”, besluit hij ontgoocheld.
Noot: John en Maaike zijn fictieve namen. Het koppel verkoos anoniem te getuigen omdat hun zoon nog steeds in de Verenigde Staten is.

Bron: Agrarisch Dagblad

VILT vzw
Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact
M • info@vilt.be

Volg ons op:
screenreader.visit us on our facebook page: https://www.facebook.com/vilt.nieuws/

screenreader.visit us on our linkedin page: https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/
screenreader.visit us on our instagram page: https://www.instagram.com/vilt.nieuws
screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws
screenreader.visit us on our bluesky page: https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social

---

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |
Privacy policy
Copyright
Cookie Policy
Cookie instellingen aanpassen

Crafted by Brigada